

Κυριακή 12η Ἰουνίου 2022

Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς.

(Ἰω. 7, 37 – 52 καί 8, 12).

«ἐγώ εἰμι τό φῶς τοῦ κόσμου» (Ἰω. 8, 12).

Γιορτή καί πανηγύρι σήμερα ὑπέρλαμπρο, ὑπερκόσμιο καί πανευφρόσυνο. Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς καί ἡ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδοξία γιορτάζει τήν ἐπιδημία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στόν κόσμο, τήν αἰσθητή φανέρωση τῆς Ἐκκλησίας, τήν ἐνσάρκωση τῆς θείας χάριτος στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή στούς πιστούς, τή δικαίωση τῆς θείας οἰκονομίας, τήν ἐπισφράγιση τῆς σωτηρίας, τήν ἐμπειρία τοῦ Παραδείσου ὄχι ὡς ἀναμονή καί ἐλπίδα ἀλλά ὡς βίωμα στήν τωρινή πραγματικότητα.

Σήμερα ὁ Κύριος μᾶς λέγει: «ἐγώ εἰμι τό φῶς τοῦ κόσμου». Σ' ἕναν κόσμο πού σπαρά-

ζεται από τό σκοτάδι τῆς ἀπελπισίας, πού βυθίζεται στή σκιά τοῦ θανάτου, πού καταπνίγεται ἀπό τήν καταχνιά τῆς ἀπανθρωπιᾶς, ἔρχεται τό αἰώνιο καί ἀκατάβλητο φῶς τοῦ Χριστοῦ νά χαρίσει ἐλπίδα, ζωή καί παρηγοριά. Αὐτό τό φῶς τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Ὁ Χριστός φωτίζει τόν κόσμο μέ τήν Ἐκκλησία Του.

Πρῶτον, μέσα στήν Ἐκκλησία χαρίζει τό δικό Του Σῶμα καί Αἷμα στους πιστούς Του. Μόνον μέσα ἀπό τή Θεία Εὐχαριστία ὁ ἄνθρωπος ἐνώνεται μέ τόν Θεό ἀληθινά, ὑπαρξιακά, οὐσιαστικά. Δέν εἶναι μία ἔνωση συμβολική ἢ ἠθική. Εἶναι μία ἔνωση ἀπόλυτα ἀληθινή. Μία σύζευξη ὑπέρογη ὅσο ἡ Ἐνανθρώπηση, ὑπέροχη ὅσο ὁ Παράδεισος, πραγματική ὅσο ἡ ζωή καί ἡ καθημερινότητά μας.

Δεύτερον, μέσα στήν Ἐκκλησία ὁ Χριστός φανερώνει τόν Ἀληθινό Παράκλητο, τό Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, πού ἐκπορεύεται ἀπό τόν Θεό Πατέρα καί στέλνεται ἀπό τόν Θεάνθρωπο

Ἰησοῦ, γιά νά ἀγιάζει τά μέλη τοῦ Θεανδρικοῦ Σώματος καί νά συγκροτεῖ ὀλόκληρη τήν Ἐκκλησία. Ἡ Ἐκκλησία ὑπάρχει χάρις στίς ἄκτιστες ἐνέργειες τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Δέν ὑπάρχει Ἐκκλησία χωρίς τό Ἅγιο Πνεῦμα. Ὅποια ἐκκλησία τό ἔχασε δέν εἶναι πλέον Ἐκκλησία. Εἶναι ἀνθρώπινος ὀργανισμός, ἀνθρώπινο κατασκεῦασμα, θρησκεία, ὄχι ὅμως πύλη τῆς σωτηρίας, ἀνάσταση καί ζωή. Τό Ἅγιο Πνεῦμα καθαγιάζει τά μυστήρια, ἀγιοποιεῖ τή φύση καί τούς πιστούς, ζωοποιεῖ καί ζωογονεῖ τόν ὀργανισμό τῆς Ἐκκλησίας. Ὅπως μία ἐταιρία ἠλεκτρισμοῦ στέλνει τό ἠλεκτρικό ρεῦμα νά βάλει σέ λειτουργία μία συσκευή, ἔτσι καί ὁ Παράκλητος μέ τίς ἄκτιστες ἐνέργειές Του θέτει σέ λειτουργία τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας.

Τρίτον, ὁ Χριστός λέγει: «ἐγώ εἶμι τό φῶς τοῦ κόσμου», ἐπειδή ἡ λάμψη τοῦ δικοῦ Του φωτός ἔρχεται στούς ἀνθρώπους μέ τόν Παράκλητο. Χωρίς τίς ἐνέργειες τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὁ Χριστός θά ἦταν ἕνας ἠθικός ἀρχηγός,

έναν ξεχωριστό φιλόσοφο, έναν παγκόσμιος ανθρωπιστής, μία μοναδική ιστορική προσωπικότητα. Χωρίς τό Άγιο Πνεῦμα ὁ Χριστός θά ἦταν ἓνα βιβλίο, μία διδασκαλία, μία ἄποψη, ἓνα μακρινό πρόσωπο, ἀπόμακρο, ἄγνωστο καί ἀδιάφορο. Τό Άγιο Πνεῦμα ἀποκαλύπτει τή δύναμη τοῦ Χριστοῦ. Αυτό ἐνσαρκώνει τόν Ἰησοῦ στήν ὕπαρξη τοῦ πιστοῦ πού τό θέλει. Αυτό μεταμορφώνει σέ θεούμενο ἄνθρωπο τόν ἄνθρωπο πού ἐνώνεται μέ τόν Χριστό. Ἡ ἀκατάβλητη παντοδυναμία τοῦ Ἰησοῦ, πού φανερώνεται στά ἀναρίθμητα θαύματά Του, ἀποκαλύπτεται μόνον ἐξαιτίας τῆς συγκατάβασης καί τῆς ἀγάπης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ Χριστός εἶναι δυνατός, ἐπειδή τό Άγιο Πνεῦμα ἐπιτρέπει νά φανερωθεῖ αὐτή ἡ δύναμή Του. Ὁ Χριστός εἶναι μαζί μας, ἐπειδή τό Άγιο Πνεῦμα εἶναι μαζί μας.

Ὅπως τά Χριστούγεννα γιορτάσαμε τή φανέρωση τοῦ Θεοῦ Λόγου στόν κόσμο, ἔτσι καί σήμερα γιορτάζουμε τή φανέρωση τοῦ Θεοῦ Παρακλήτου στόν κόσμο καί στήν

Ἐκκλησία. Ὁ Βασιλέας Θεός, ὁ Ἀληθινός Παράκλητος, τό Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας ἔρχεται γιά νά μᾶς δείξει πώς ὁ Χριστός εἶναι «τό φῶς τοῦ κόσμου». Ἔρχεται νά μᾶς ικανώσει νά φωτιστοῦμε ἀπό αὐτό τό φῶς. Ἔρχεται νά μᾶς κάνει μικρά φῶτα αὐτῆς τῆς γῆς. Θεοφόρους καί Χριστοφόρους φωτεινούς σηματοδότες, πού θά καταδεικνύουμε τά μονοπάτια τῆς σωτηρίας στούς ἄλλους, γιά νά τά βαδίζουμε ὅλοι μαζί μέ χαρά καί ἀδελφοσύνη, ἀπό τώρα καί γιά πάντα. Ἀμήν.